

Heemkundekring De Willemstad
Secretariaat:
J. A. Schot
Menno van Coehoornstraat 12
4797 BL Willemstad.
Tel: 0168-6150

Willemstad, februari 2010.

Verwoording van uitleg behorende bij fotoreportage, die is gemaild naar Gemeente Moerdijk. Eén en ander naar aanleiding van een onderhoud van onze kring met mevr. G.E.M. van Agtmaal betreffende “ bomenoverleg “.

Algemeen:

Het uitbaggeren circa 22 jaar geleden van de vestinggracht, in het midden van de gracht tot een diepte van 1,50 mtr, heeft een zeer nadelige invloed gehad op de kwaliteit van de oevers. Door het ontbreken van beschoeiing en daardoor kwetsbaar voor het spel van wind en water en eendensnavels zijn de oevers sterk af gaan kalven. De grote vestinggrachten en de buitenkant van de walsloot waren niet voorzien van een deugdelijke oeverbescherming.

De gracht aan de buitenkant van de Grote Singel is toen niet uitgebaggerd, daarom is de buitenste oever van de Grote Singel ook niet noemenswaardig beschadigd.

Als noodmaatregel is na het baggeren een niet zo'n degelijke beschoeiing aangebracht langs de Grote Singel vanaf het begin tot tegenover bastion Zeeland, tot waar de rietbegroeiing begint die eindigt bij de Westdijk. Tweede maatregel is het plaatsen van een zelfde niet degelijke oeverbescherming, maar dan aan de zijde van de vesting, van Landpoort tot de Oostbeer.

Ook is circa 7 jaar geleden de walsloot uitgebaggerd, in het midden tot een diepte van één meter. De binnenkant van deze sloot (de kant van de stad dus) is al vele jaren beschermd door diverse soorten beschoeiing. De buitenkant echter heeft nooit enige bescherming gekend, daarom is deze oever op meerdere plaatsen compleet verdwenen. Dat heeft er toe geleid dat een twintigtal grote lindebomen die op de oever staan omgevallen zijn. En als de oever niet word gerepareerd zullen er nog vele volgen.

Onze vereniging heeft een schouw gehouden en probeert nu met foto's van de gebreken u een overzicht te verschaffen van de slechte staat van de watergangen van onze stad. Op een meegeleverde plattegrond kunt u vinden op welke locatie de foto's betrekking hebben.

De fotonummers die wij bij ons commentaar gebruiken kunt u terugvinden in de hoek rechtsboven op uw beeldscherm.

Foto 1 t/m 5: Kleine Singel oever oostzijde.

Sterk overhangende bomen op het uiterste puntje, grond onder de wortels weggespoeld. Diepe inhammen in de oever, grond is hier op plaatsen soms over een breedte van 3 meter weg. Oudere inwoners die hier in hun jeugd jaren visten vertellen dat je vroeger aan de buitenkant van de bomen kon staan of zitten.

Foto 6 en 7: Kleine Singel oever oostzijde tegenover VIOS velden.

Sterk ondermijnde oever, wortels van de vele bomen en struiken houden hier de zaak nog bij elkaar, maar alles begint hier ook over te hellen.

Foto 8: Kleine Singel oever tegenover Ravelijn.
Ook hier houden de wortels de zaak bij elkaar.

Foto 9: Ravelijn noordoever.
Zeker tot een diepte van 1 meter is deze oever op de hoogte van het wateroppervlak ondermijnd.

Foto 10: Vestingwal van Landpoort tot Oostbeer.
Uigevoerd met een niet zo'n degelijke beschoeiing.

Foto 11: Ravelijn.
Hier stond tot een paar jaar geleden een markante treurwilg, nadat deze ziek geworden is en gekapt is de Willemstadse bevolking een nieuwe markante boom beloofd. Maar deze is tot heden nog niet geplaatst.

Foto 12: Bastion Friesland noordzijde.
Hier stond een c.a. 10 jaar oude koningslinde, deze was waarschijnlijk door gebruik van o.a. de bosmaaier dusdanig beschadigd dat deze tijdens een storm vorig jaar is afgebroken.

Foto 13: Bastion Friesland.
Echt herfst, mooi plaatje.

Foto 14: Bastion Friesland zuidzijde.
Voet van de wal is weg, sterk overhellende bomen.

Foto 15: Waloever tussen bastion Friesland en Utrecht.
Hier zijn de meeste bomen al weg, sommige stompjes lopen uit en houden de zaak bij elkaar. De dode stompjes zullen straks helemaal verdwijnen.

Foto 16: Waloever tussen bastion Friesland en Utrecht.
Toen mijn wandelstok door de bovenlaag zakte hoorde ik aarde in het water vallen, Een teken dat deze walvoet flink ondermijnd is.

Foto 17: Bastion Utrecht zuidzijde.
Ruim 20 jaar geleden gebruikte een groenmedewerker van Gemeente Willemstad afgesnoeide takken voor oeverbescherming. Het is nu goed te zien hoeveel oever er daarna verdwenen is.

Foto 18: Waloever tussen bastion Utrecht en Zeeland.
Ook de voet van dit gedeelte wal is weg, bomen hangen over en in het midden van de foto zijn de resten van een meidoornhaag. Wat er nog staat is oud en versleten.

Foto 19: Bastion Zeeland zuidhoek.
Een rietkraag geeft duidelijke bescherming en daardoor blijft de voet van de wal intact.

Foto 20, 23 en 2 x 23A. Bastion Zeeland en Holland.
Beschadiging door jeugd.

Foto 21: Waloever tussen bastion Utrecht en Zeeland.
Bomen langs waterkant zijn hier allemaal weg, omgevallen meidoornboom is leuke rustplaats voor watervogels.

Foto 22: Punt bastion Zeeland.
Een bekend triest beeld.

Foto 24: Bastion Zeeland.
Bezienswaardige aparte bomen, acacia's.

Foto 25: Waloever hoek bastion Holland.
Wel een lange voet aan de wal, waarschijnlijk door bescherming van rietkraag.

Foto 26: Bastion Holland.
Zeer steile wal zonder voet, slechte staat meidoornbomen.

Foto 27: Bastion Holland.
Zeer steile waloever, walvoet volledig weg, stronken van al gekapte bomen en een boom op omvallen.

Foto 28 en 28A: Hoek bastion Holland.
Zelfde als foto 27, afgezaagde bomen, overhellende bomen, ondermijnde en afgekalfde oever, oude en uitgedunde meidoornhaag.

Foto 29: Tussen bastion Holland en Westbeer.
Hetzelfde als hiervoor.

Foto 30: Tussen bastion Holland en Westbeer.
Omgevallen boom, verdwenen walvoet, rommelige en slecht onderhouden aanblik.

Foto 31: Westbeer.

Foto 32: Tussen Oostbeer en Landpoort.
Hier is wel oeverbescherming (eerder vermeld met foto 10), bomen aan waterkant staan zo goed als recht op en geen ondermijning oever.

Foto 33 t/m 36: Tussen Oostbeer en Landpoort.
Beschoeiing die hier en daar "lek" is en opgevuld moet worden, levensgroot verschil met wat wij op eerdere foto's gezien hebben. Geen ondermijning en afkalving walvoet, geen overhellende bomen die om gaan vallen.

Zo zou het overal moeten zijn.

Foto 37 en 38: Walsloot vanaf bastion Zeeland naar Utrecht.
Geen beschoeiing, afgekalfde slootkant (vooral foto 38), meerdere grote lindebomen al omgevallen en die overgebleven zijn hangen al flink over.
De gehele slootkant werd licht beschermd d.m.v. "zwarte elzen" in struikvorm, maar die zijn vorig jaar na het snoeien gedood met chemicaliën, zeer waarschijnlijk in opdracht van gemeente.

Foto 39: Walsloot bij bastion Utrecht.
Eén van de kleine reparaties die het waterschap aan de walsloot heeft uitgevoerd.

Foto 40 en 41: Walsloot tussen bastion Utrecht en Friesland.
Hetzelfde beeld als vorige foto's, aan de stronk op 2/3 van de sloot kun je zien hoe breed of smal de sloot oorspronkelijk is geweest.

Foto 42: Walsloot tussen bastion Friesland en Landpoortstraat.

Ook hier zijn alle "zwarte elzen" stronken dood. Vlak voor het bruggetje halverwege groeit de voor deze streek zeldzame "Gele Anemoon", een inheemse plant wiens bestaan door het afkalven van de oever bedreigd wordt.

Foto 43: Walsloot bij "In de Veste".

De eerste bomen die omgevallen zijn waren in de tijd van Gemeente Willemstad met staaldraad aan de tweede rij vastgemaakt. Daarom staat deze er zo krom bij.

Foto 44 en 45: Weerszijden het brugje bij steunpunt "In de Veste".

Geeft aan, gezien vanaf een andere kant, hoeveel grote lindebomen er al verdwenen zijn, eeuwig zonde.

Foto 46: Walsloot bij Landpoortstraat.

Allemaal dode stronken, tussen deze stronken verdwenen oever en een schuin hangende boom die heel dicht op het randje staat.

Foto 47 en 47A: Walsloot vanaf Landpoortstraat naar molen.

Weggespoelde oever en daardoor een brede walsloot.

Foto 48 en 49: Bastion Utrecht.

Deze oude markante knotwilgen zijn afgelopen jaar door gemeentepersoneel niet gesnoeid, maar ze zijn gezond en daarom niet omgewaaid. Wij vinden de bomen een aanwinst voor de vesting en willen ze graag een paar jaar houden. Dus wat ons betreft gaan ze nog een poosje mee, snoeien s.v.p.

Foto 51: Bastion Gelderland.

De markante wilg op bastion Gelderland moest gekapt worden, het blijft onbegrijpelijk. Uit elke boom valt met storm dood hout, dat om die reden deze wilg gekapt is lijkt een drogreden. Als je vergelijkt hoe hol een knotwilg volgens deskundigen mag worden, is deze wilg veel te vroeg gekapt.

Foto 52: Bastion Groningen.

En deze wilg vinden de deskundigen dus wel acceptabel, gelukkig want deze boom is een prima plaats voor insecten en vogels en valt nog lang niet om.

Foto 53: Landpoort.

Dit is een gewone linde, geen leilinde, en die is ten koste van veel werk (een kraan om te plaatsen en opnieuw bestraten) dus veel geld, toch geplaatst. Ook onbegrijpelijk.

Foto 54: Bastion Holland.

Deze knotwilgen zijn ze ook vergeten te snoeien, maar ze staan wel wat achteraf.

Foto 55 en 56: Langs walsloot.

Deze twee lindes zijn vorig jaar beschadigd door een graafwerktuig. Eén en ander in opdracht van het waterschap. Wij hebben contact gezocht met het waterschap en gevraagd om de wonden te behandelen, maar dat is niet gebeurd.

Wij zijn ervan overtuigd dat wij u met dit verslag een duidelijk overzicht geven over de tekortkomingen die nu bestaan op het gebied van bomen. En ook proberen wij u met dit schrijven duidelijk te maken hoe deze problemen worden veroorzaakt. Namelijk door zeer langdurig achterstallig onderhoud.

Al wordt nu het onderhoud van de watergangen uitgevoerd door het waterschap, u blijft als gemeente toch verantwoordelijk voor uw bomenbestand.

Met vriendelijke groet,

namens het bestuur

M.H. Roos.